

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Płocku, w sprawie z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., o zapłatę 2.923,34 zł, zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1.402,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty; oddalił powództwo w pozostałej części oraz zasądził od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 336,09 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Powyższe orzeczenie Sąd I instancji oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

w pozwie z dnia 25.06.2013r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2.923,34 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 04.06.2013r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu powyższego żądania powód wskazał, iż w dniu 02.03.2013r. doszło do kolizji drogowej pojazdu marki V. (...) o numerze rej. (...), stanowiącego własność T. K.. Sprawca kolizji był ubezpieczony u pozwanego z tytułu odpowiedzialności cywilnej. Poszkodowany na czas naprawy samochodu wynajął pojazd zastępczy w cenie 152,54 zł netto za każdy rozpoczęty dzień najmu. Z tego tytułu w dniu 17.04.2013r. wystawiona została faktura VAT na kwotę 7.129,94 zł brutto, obejmująca 38 dni najmu. Pozwany przyznał z tego tytułu odszkodowanie w kwocie 4.206,60 zł. Powód w drodze przelewu nabył wierzycelność o zapłatę odszkodowania przysługującego poszkodowanemu i w dniu 03.06.2013r. wezwał pozwanego do zapłaty dochodzonej pozwem kwoty. Sąd Rejonowy w Płocku w dniu 09.07.2013r. wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt V GNC 1659/13), który utracił moc w całości, na skutek zaskarżenia przez pozwanego sprzeciwem. Pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany zakwestionował jedynie wysokość roszczenia i zarzucił w tym kontekście zawyżenie przez powoda stawek wynajmu pojazdów, w odniesieniu do stawek występujących na lokalnym rynku. W ocenie pozwanego stawką uzasadnioną była stawka w kwocie 110,70 zł netto, co przy niekwestionowanym 38-dniowym czasie najmu odpowiadało wysokości wypłaconego przez pozwanego odszkodowania. W dniu 02.03.2013r., w wyniku kolizji drogowej, doszło do uszkodzenia pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiącego własność T. K.. Sprawca kolizji w chwili zdarzenia posiadał umowę ubezpieczenia z tytułu odpowiedzialności cywilnej zawartą z pozwanym (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W.. Poszkodowany w dniu 05.03.2013r. zgłosił powstałą szkodę pozwanemu. W dniu 05.03.2013r. poszkodowany zlecił wykonanie naprawy uszkodzonego samochodu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. i zawarł z tą spółką umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) nr rej. (...). Zgodnie z umową, czynsz najmu pojazdu zastępczego wynosił 255,00 zł netto za każdy rozpoczęty dzień najmu bez limitu przejechanych kilometrów. Kwota należna wynajmującemu z tego tytułu miała zostać określona w fakturze VAT, wystawionej po zakończeniu najmu pojazdu. Zapłata za wynajem miała nastąpić w formie bezgotówkowej poprzez cesję wierzycelności przysługującej poszkodowanemu z tytułu szkody komunikacyjnej pojazdu marki V. (...) z dnia 02.03.2013r., przysługującej wobec pozwanego. Jednocześnie w dniu 05.03.2013r. poszkodowany jako cedent zawarł z (...) Sp. z o.o. w P. jako cesjonariuszem umowę przelewu wierzycelności z tytułu odszkodowania z polisy OC sprawcy za szkodę komunikacyjną w pojeździe marki V. (...) nr rej. (...), celem pokrycia całkowitego kosztu najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą, zgodnie z umową najmu pojazdu zastępczego. Pozwany w dniu 07.03.2013r. sporządził kalkulację naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowanego. W korespondencji elektronicznej z dnia 25.03.2013r. pracownik warsztatu wykonującego naprawę zgłosił pozwanemu potrzebę przeprowadzenia dodatkowych oględzin uszkodzonego pojazdu. Po przeprowadzeniu oględzin, w dniu 28.03.2013r. pozwany sporządził na nowo kalkulację naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 15.253,96 zł brutto. Naprawa pojazdu poszkodowanego trwała do 15.04.2013r., kiedy to poszkodowany odebrał naprawiony samochód, zwracając jednocześnie pojazd zastępczy. W dniu 17.04.2013r. (...) Sp. z o.o. w P. wystawił poszkodowanemu fakturę VAT z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego za okres 38 dni wynajmu

na kwotę 7.129,94 zł brutto, przy zastosowaniu stawki za dobę w wysokości 187,63 zł brutto po rabacie. W dniu 17.04.2013r. (...) Sp. z o. o. w P. jako cedent zawarł z powodem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jako cesjonariuszem umowę o powierniczy przelew wierzytelności z tytułu odszkodowania z polisy OC sprawcy za szkodę komunikacyjną w pojeździe marki V. (...) nr rej. (...) z dnia 02.03.2013r. W piśmie z dnia 17.04.2013r. powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania, w tym kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego, załączając komplet dokumentów wraz z fakturą VAT z dnia 17.04.2013r. Pismo to zostało nadane w urzędzie pocztowym w dniu 26.04.2013r. W piśmie z dnia 20.05.2013r. pozwany poinformował poszkodowanego o przyznaniu odszkodowania z tytułu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego w kwocie 4.206,60 zł. Powód w piśmie z dnia 03.06.2013r. wezwał ponownie pozwanego do zapłaty kwoty 7.129,94 zł z tytułu odszkodowania za szkodę komunikacyjną w pojeździe V. (...) nr rej. (...) z dnia 02.03.2013r. W 2013 roku stawki najmu pojazdów, stosowane przez wypożyczalnie na rynku lokalnym (w okolicach P.), wynosiły w przypadku wynajmu pojazdu klasy C bez limitu kilometrów i przy założeniu 38-dniowego okresu wynajmowania pojazdu od 70,00 zł do 147,60 zł brutto za dobę. W przypadku usług wynajmu pojazdów zastępczych świadczonych na rynku lokalnym przez warsztaty naprawcze, usługa wynajmu ma charakter uboczny w stosunku do usług naprawczych, stawka najmu nie zależy od okresu korzystania z pojazdu, warsztaty nie pobierają kaucji przy wydaniu samochodu zastępczego, a zapłata dokonywana jest bezgotówkowo w drodze cesji wierzytelności wobec ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej bezpośredniego sprawcy szkody. Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o powołane dowody podkreślając, iż w niniejszej sprawie bezspornym było uszkodzenie pojazdu poszkodowanego T. K. w wyniku kolizji, której sprawca posiadał ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej udzielone przez pozwanego. Strona pozwana w toku procesu nie kwestionowała podstaw swojej odpowiedzialności za powstałą szkodę, a koszty wynajmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego zostały częściowo zwrócone przez pozwanego przed wniesieniem pozwu. Pozwany nie kwestionował również przyjętego okresu wynajmu pojazdu zastępczego. Spór pomiędzy stronami koncentrował się wokół wysokości żądanej przez powoda pozostałej części kosztów wynajmu, pozwany zakwestionował bowiem rynkowy charakter przyjętej w umowie wynajmu stawki dobowej. Na tę sporną okoliczność, wymagającą niewątpliwie zbadania rynku wynajmu pojazdów zastępczych przy zastosowaniu wiadomości specjalnych, Sąd Rejonowy przeprowadził dowód z opinii biegłego. W ocenie tegoż Sądu dowód z opinii biegłego na okoliczność wysokości stawek funkcjonujących na rynku wynajmu pojazdów zastępczych miał w niniejszej sprawie istotne znaczenie, albowiem konieczna była kompleksowa analiza podmiotów świadczących tego typu usługi, z uwzględnieniem sytuacji rynku lokalnego. Należało przy tym odróżnić firmy zajmujące się wynajmem samochodów w głównym zakresie swojej działalności, zarówno ogólnopolskie, jak i lokalne, a nadto podmioty świadczące usługi wynajmu pojazdów przy większych centrach handlowych i lotniskach, których działalność ukierunkowana jest na określonych klientów, nie posiadających innego środka transportu, oraz samochodowe warsztaty naprawcze, wynajmujące pojazdy zastępcze klientom korzystającym z usług serwisu. W sporządzonej opinii biegły Piotr Jarosiński uwzględnił zróżnicowane rodzaje podmiotów świadczących obecnie usługi wynajmu pojazdów zastępczych, wskazał metodę badania stawek i źródła informacji, na podstawie których sformułował zawarte w opinii wnioski. W ocenie Sądu Rejonowego złożona przez biegłego opinia jest rzetelna, logiczna i przekonująca. Przede wszystkim biegły trafnie oddzielił przy ustalaniu cen wynajmu pojazdów zastępczych na rynku lokalnym oferty wypożyczalni samochodów prowadzących działalność ogólnopolską typu A. lub (...) (z uwagi na specyficzny charakter klienteli i znaczne oddalenie placówek od lokalnego rynku) oraz oferty lokalnych warsztatów naprawczych, wynajmujących pojazdy zastępcze klientom na czas naprawy pozostawionego w warsztacie samochodu, przy zastosowaniu tzw. bezgotówkowego rozliczenia kosztów. W ocenie Sądu I instancji brak jest przekonujących podstaw dla uznania, że wymienione podmioty stanowią reprezentatywną grupę rynku firm zajmujących się wynajmem pojazdów zastępczych. W szczególności w odniesieniu do warsztatów samochodowych biegły trafnie wskazał, iż podmioty te świadczą usługi wynajmu pojazdów nie jako główny przedmiot prowadzonej działalności, ale w uzupełnieniu świadczonych usług serwisu i naprawy pojazdów, co ma wpływ na atrakcyjność tych usług. Tym samym, z uwagi na ograniczony zakres oferowanych do wynajmu pojazdów oraz powiązanie wynajmu z usługą naprawy, oferty te są przeznaczone w zasadzie wyłącznie dla klientów zlecających naprawę, zainteresowanych jednocześnie korzystaniem z auta zastępczego. Dodatkowo istotnym jest, że sposób rozliczenia kosztów tego typu wynajmu, co wynika również z ilości tego typu spraw rozpoznawanych przed tutejszym Sądem, ma charakter bezgotówkowy, gdzie faktycznym płatnikiem nie jest wynajmujący, ale ubezpieczyciel sprawcy szkody, podczas gdy przy standardowej usłudze wynajmu samochodu klient zobowiązany jest chociażby do wpłacenia kaucji

na zabezpieczenie wydawanego pojazdu. Oznacza to, iż przy ustaleniu stawki najmu na czas naprawy samochodu z ubezpieczenia OC sprawcy nie obowiązuje rynkowa zasada popytu i podaży, gdzie cenę kształtuje konkurencja pomiędzy przedsiębiorcami, warsztat może bowiem w umowie z klientem (poszkodowanym) dowolnie ustalać stawkę najmu. W ocenie Sądu nie sposób przyjąć za podstawę ustalenia stawki rynkowej tego typu umów wynajmu, w których wysokość ceny nie jest przedmiotem negocjacji i nie zależy od reguł funkcjonujących na rynku wynajmu pojazdów zastępczych, a finalnie koszty te ponosi ubezpieczyciel. Z tych względów Sąd uznał, iż stawki najmu proponowane przez warsztaty, nie stanowią rynkowych cen wynajmu pojazdów zastępczych. Mając powyższe na uwadze i nie znajdując uzasadnionych podstaw dla podważenia stanowiska biegłego, Sąd Rejonowy uznał sporządzoną opinię za wiarygodną podstawę dokonanych w przedmiotowej sprawie ustaleń w zakresie wysokości rynkowych stawek wynajmu pojazdów zastępczych, stosowanych na terenie P. i okolic. Jediną kwestią, jaką Sąd I instancji skorygował w treści opinii biegłego było niezasadne wykluczenie przez biegłego z grupy wypożyczalni z rynku lokalnego firmy(...), świadczącej usługi wynajmu pojazdów na terenie P. i stosującej stawkę 147,60 zł brutto. W toku przesłuchania na rozprawie biegły potwierdził, że wskazana firma jest wypożyczalnią, nie świadczy usług naprawy pojazdów, a dodatkowo jedynie usługi holowania. Jednocześnie biegły wskazał, że nie zaliczył tej firmy do grupy lokalnych wypożyczalni z uwagi na posiadane przez tą firmę oddziały także poza P.. Uznając to stanowisko za nieprzekonujące, Sąd zaliczył (...) do grupy wypożyczalni z rynku lokalnego, wskutek czego należało przyjąć, że w przypadku wypożyczalni z tego rynku, stawki najmu stosowane w 2013 roku dla pojazdów zastępczych klasy C, przy założeniu 38-dniowego okresu najmu, wynosiły od 70,00 do 147,60 zł brutto za dobę. Uwzględniając okoliczność, że przeprowadzona przez biegłego analiza lokalnego rynku usług najmu pojazdów miała charakter zupełny i opierała się na posiadanych przez biegłego wiadomościach specjalnych, w ocenie Sądu zgłoszone w pozwie wnioski o zwrócenie się do lokalnych warsztatów o cenniki świadczonych usług najmu nie zasługiwały na uwzględnienie, były bowiem nieprzydatne z punktu widzenia przedmiotu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. W tak określonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy podkreślił, iż przedmiotem żądania pozwu w przedmiotowej sprawie było odszkodowanie z tytułu uszkodzenia pojazdu mechanicznego, przysługujące poszkodowanemu od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, obejmujące wyłącznie koszty wynajmu pojazdu zastępczego na czas naprawy. Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody, a wysokość odszkodowania powinna być ustalona według zasad określonych w art. 363 §2 k.c. Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., jako nabywca wierzytelności poszkodowanego z tytułu odpowiedzialności cywilnej wobec sprawcy uszkodzenia pojazdu, domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. zwrotu pozostałych kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za czas naprawy. W aktualnym orzecznictwie za normalne następstwo uszkodzenia lub zniszczenia pojazdu, służącego poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej, uznaje się konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego, w celu kontynuowania tej działalności w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona. Za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia lub uszkodzenia przemawia również postulat pełnego odszkodowania. Termin wydatków koniecznych oznacza przy tym wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Za szkodę w tym kontekście można uznać zatem tylko koszty niezbędne, rzeczywiście poniesione przez poszkodowanego, którego obciąża ciężar dowodu wysokości szkody (wyrok SN z dnia 08.09.2004r., IV CK 672/03, nr LEX 146324). W orzecznictwie akcentuje się wyraźnie, że zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na najem pojazdu zastępczego, w przeciwieństwie bowiem do roszczenia o zwrot kosztów naprawy, w sytuacji wynajmowania samochodu zastępczego, strata majątkowa powstaje dopiero z chwilą poniesienia związanych z najmem wydatków (uchwała 7 sędziów SN z dnia 17.11.2011r., 111 CZP 5/11, OSNC 2012/3/28, OSP 2013/1/2, Biul. SN 2011/11/5, nr LEX 1011468). Z kolei jeżeli chodzi o pojęcie ekonomiczne uzasadnione wydatki, to rozumie się przez to koszty ustalone według cen występujących na lokalnym rynku usług, tym samym przedmiotem badania jest, czy poniesione przez poszkodowanego koszty wynajmu samochodu odpowiadają cenom stosowanym przez usługodawców na lokalnym rynku (zob. uzasadnienie uchwały SN z dnia 13.06.2003 roku III CZP 32/03 OSNC 2004/4/51). W związku z tym nie zasługiwało na

uwzględnienie stanowisko pozwanego, aby przy ustalaniu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego wziąć pod uwagę stawki średnie, czy też przeciętne, jakie stosowane są przez wypożyczalnie z rynku lokalnego. Pozwany w toku procesu nie kwestionował skuteczności nabycia przez powoda wierzytelności odszkodowawczych przysługujących poszkodowanym. W szczególności skutecznemu nabyciu tych wierzytelności nie stał na przeszkodzie fakt, że powstały one w pełni dopiero z dniem zakończenia najmu i wystawienia przez wynajmującego poszkodowanemu faktury VAT z tego tytułu. W orzecznictwie przeważa pogląd, zgodnie z którym dopuszczalne jest dokonanie przelewu wierzytelności niewymagalnych, a nawet przyszłych, jednocześnie nie budzi wątpliwości dopuszczalność konstrukcji przelewu powierniczego w celu ściągnięcia wierzytelności (uchwała SN z dnia 19.09.1997r., III CZP 45/97, OSNC 1998/2/22, OSP 1998/7- 8/137, nr LEX 31693; wyrok SN z dnia 08.07.2011r., IV CNP 103/10, nr LEX 1129139; wyrok SN z dnia 06.05.2004r., II CK 252/03, nr LEX 585754; postanowienie SN z dnia 16.11.2012r., III CZP 69/12, nr LEX 1284757). W odniesieniu do spornej wysokości stawki za wynajem pojazdu zastępczego wskazać należy, co wynika z dokonanej wyżej analizy treści opinii biegłego, iż umówiona pomiędzy poszkodowanym a (...) Sp. z o.o. w P. stawka najmu w kwocie 187,63 zł brutto za dobę, została znacznie zawyżona w stosunku do cen, jakie w 2013 roku oferowały funkcjonujące na lokalnym rynku wypożyczalnie za najem pojazdu zastępczego klasy C, bez limitu przejechanych kilometrów. Mając na uwadze, że maksymalna występująca na omawianym rynku stawka najmu w sytuacji korzystania z pojazdu zastępczego przez okres 38 dni wynosiła 147,60 zł brutto za dobę, Sąd Rejonowy przyjął stawkę w tej wysokości za uzasadnioną. Do takiej jedynie kwoty poszkodowany mógł bowiem oczekiwać od sprawcy kolizji zwrotu poniesionych niezbędnych i koniecznych kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. W konsekwencji, należne od pozwanego na rzecz powoda odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 38 dni naprawy wynosić powinno kwotę 5.608,80 zł brutto. Po uwzględnieniu dokonanej przez pozwanego wypłaty części tego odszkodowania w kwocie 4.206,60 zł, do zapłaty pozostaje różnica w kwocie 1.402,20 zł i tę kwotę Sąd Rejonowy w wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda. W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione. O odsetkach w części uwzględniającej powództwo Sąd I instancji orzekł mając na uwadze treść art. 481 §1 i §2 k.c. Zgodnie z tymi przepisami, wierzycielowi przysługuje prawo żądania od dłużnika odsetek ustawowych za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie przy tym z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.), świadczenie odszkodowawcze zakładu ubezpieczeń wynikające z umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego powinno być spełnione w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie.

W przypadku roszczenia o zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem samochodu poszkodowanego, jako datę zawiadomienia o szkodzie należało przyjąć datę poinformowania pozwanego o wysokości tych kosztów, z tą chwilą bowiem pozwany miał możliwość określić wysokość obciążającego go świadczenia odszkodowawczego. Biorąc pod uwagę, że zgłoszenie szkody w przedstawionym rozumieniu nastąpiło w niniejszej sprawie w piśmie nadanym do pozwanego listem poleconym w dniu 26.04.2013r. (k. 65), zasadność domagania się odsetek ustawowych za czas opóźnienia (po uwzględnieniu 7- dniowego okresu czasu na doręczenie korespondencji) od dnia 04.06.2013r. do dnia zapłaty nie budzi wątpliwości. Z tego względu Sąd Rejonowy zasądził w wyroku odsetki ustawowe od kwoty 1.402,20 zł od dnia 04.06.2013r. do dnia zapłaty. W przedmiocie kosztów procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., stosując zasadę stosunkowego ich rozdzielenia wobec częściowego uwzględnienia żądań strony powodowej. Na wskazane koszty składały się poniesiona przez powoda opłata od pozwu (147 zł), poniesione przez obie strony wynagrodzenie pełnomocników będących radcami prawnymi (2 x 617 zł), ustalone na podstawie §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. - Dz. U. z 2013r., poz. 490), wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictw w kwocie 17 zł, a nadto wykorzystana część uiszczonej przez pozwanego zaliczki na poczet kosztów opinii biegłego w kwocie 733,34 zł. Łącznie koszty procesu w niniejszej sprawie wyniosły zatem 2.114,34 zł. Mając na uwadze, że pozwany wygrał proces w 52,03% zgłoszonego żądania, ponosząc koszty w kwocie 1.350,34 zł, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 336,09 zł tytułem zwrotu kosztów procesu poniesionych ponad przypadającą na pozwanego część.

Przedmiotowe orzeczenie w części oddalającej powództwo oraz w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, apelacją zaskarżyła strona powodowa, która zarzucając rozstrzygnięciu:

1. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, a w szczególności: naruszenie przepisu art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 k.p.c. poprzez nadużycie zasady swobodnej oceny dowodów w zakresie oceny dowodu z opinii biegłego sądowego mgr. inż. Piotra Jarosińskiego z dnia 23 grudnia 2014 roku, który wskazał na str. 3 swej opinii, iż świetle poczynionych ustaleń można stwierdzić, że stawka 187,63 brutto zastosowana w spornej fakturze mieści się w zakresie stawek stosowanych rynku lokalnym przez wypożyczalnie dealerskie i serwisowej, co oznacza, iż zastosowana przez (...) Sp. z o.o. w P. wynajmującą pojazd zastępczy klasy C uszkodzowanemu T. K. cena wynajmu jest stawką rynkową, występującą na rynku lokalnym, stosowaną przez innych usługodawców działających na tymże rynku, a tym samym winna być ona uwzględniona przy obliczaniu należnego odszkodowania ubezpieczeniowego w niniejszej sprawie; Sąd Rejonowy zaś całkowicie bezpodstawnie i bezzasadnie uwzględnił ceny jedynie jednej kategorii podmiotów trudniących się wynajmem pojazdów zastępczych tj. wypożyczalnie z rynku lokalnego, których stawki są znacznie zaniżone z uwagi na niekorzystne warunki wynajmu aut zastępczych (m.in. konieczność uiszczania kaucji, brak pełnego pakietu ubezpieczeń, etc.), tak więc ceny stosowane przez te podmioty nie są adekwatne i miarodajne do oceny rynkowego charakteru stawki najmu zastosowanej w niniejszej sprawie tym bardziej, że uszkodzowany wybrał opcję wynajmu w systemie bezgotówkowym od warsztatu dokonującego naprawy jego samochodu - w konsekwencji oznacza to, że badaniu winny podlegać przede wszystkim ceny tożsamyh podmiotów, które świadczą najem na takich samych warunkach jak (...) Sp. z o.o. z s. w P. na rzecz uszkodzowanego T. K.,

2. naruszenie prawa materialnego, a w szczególności: naruszenie przepisu art. 361 i 363 k.c. poprzez błędną wykładnię i uznanie, iż przyznane odszkodowanie nie musi pokrywać w całości poniesionych przez uszkodzowanego, udokumentowanych i uzasadnionych kosztów najmu pojazdu zastępczego zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania,

wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w części tj. w pkt. II i III poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 1.521,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego za I instancję wedle norm przepisanych, ewentualnie zaś o uchylenie zaskarżonego wyroku w części tj. w pkt. II i III oraz przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, wedle norm przepisanych.

Strona pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej jako bezzasadna podlegała oddaleniu w całości. Sąd I instancji w zakresie ustaleń faktycznych oparł się przede wszystkim na opinii biegłego, którą prawidłowo ocenił jako rzetelną, logiczną i wyczerpującą postawioną z postanowieniu dowodowym tezę. Sąd nie nadużył zasady swobodnej oceny dowodów, oparł się na posiadanych przez biegłego wiadomościach specjalnych. Biegły w opinii uzupełniającej złożonej w następstwie wątpliwości stron co do wniosków opinii szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko, zaś opinia ta nie była przez strony zakwestionowana. Podkreślić należy, że strona powodowa żądała ustalenia wysokości w oparciu o stawki obowiązujące w serwisach dealerskich, a nie w firmach zawodowo trudniących się najmem pojazdów na rynku lokalnym, jednocześnie biegły zauważył, że stosowane stawki przez serwisy dealerskie na terenie P. są w jego ocenie bardzo wysokie. Serwisy ten nie dysponują przy tym cennikami usług publikowanymi dla klientów indywidualnych, chociażby na stronach internetowych. Trudno więc jest ustalić faktyczne stosowane przez nich stawki. Wskazywane przez nich ceny nie mają zatem charakteru rynkowego. O stawce rynkowej można mówić wyłącznie wówczas, gdy po tej stawce dokonują się na rynku faktyczne transakcje: linia popytu i linia podaży krzyżują się przy określonej cenie. Dotyczy to zatem tylko i wyłącznie tych sytuacji, w których uszkodzowany rzeczywiście ponosi koszty najmu, a zatem faktycznie wyraża wolę zawarcia umowy najmu po umówionej stawce czynszu i czynsz ten wynajmującemu płaci. Jeżeli jednak uszkodzowany tego nie czyni (płaci ubezpieczyciel), to nie jest zainteresowany jego kosztem. Wówczas

brak jest w ogóle linii racjonalnych zachowań nabywcy usługi. Taka stawka czynszu nie ma charakteru rynkowego, bo jest ona „rynkową” wyłącznie jednostronnie. Ubezpieczyciel, który będzie obciążany tymi kosztami stroną tej umowy co do ceny nie był. Biegły dokonał analizy cen rynku lokalnego i wskazał przedział cen na tym rynku. Trzeba zauważyć, że Sąd Rejonowy zastosował cenę z górnego pułapu przedziału stosowanych cen rynku lokalnego, nie cenę przeciętną, czy najniższą, a cenę maksymalną.

Brak również podstaw do uznania zasadności zarzutu naruszenia przepisu art. 361 i 363 k.c. Trzeba zauważyć, że poszkodowany nie udokumentował faktu poniesienia kosztów najmu. Rację ma pozwany, iż gdyby poszkodowany musiał ponieść koszty najmu we własnym zakresie poszukiwałby oferty jak wydaje się najkorzystniejszej. Oczywistym jest, że na ocenę czy oferta w tym przypadku wynajmu pojazdu jest korzystna ma wpływ nie tylko cena ale również to co w danej cenie najemca takiego pojazdu może uzyskać [np. brak limitu przejechanych kilometrów, ubezpieczenie pojazdu w cenie najmu itp.]. W przedmiotowej sprawie strona powodowa nie przedstawiła dowodu, który pozwalałby na uznanie oferty przyjętej przez pozwanego za najkorzystniejszą w przedstawionym wyżej rozumieniu, wobec czego nie sposób zgodzić się ze stroną powodową, że poszkodowany w zakresie jego uprawnienia do skorzystania z pojazdu zastępczego miał całkowitą dowolność w zakresie w jakim mógłby liczyć na uznanie poniesionych z tego tytułu kosztów za pozostające w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem objętym ryzykiem ubezpieczeniowym.

Mając na uwadze powyższe przesłanki, apelacja strony powodowej jako bezzasadna, na podstawie art. 385 k.p.c. podlegała oddaleniu na koszt strony skarżącej stosownie do treści art. 98 k.p.c.